

דף מס. 1 מתוך 10
עותק מס. 1 מתוך 3.

פרוטוקול אטנוגרפיה
של התיעցות מדינית - צבאיות.
תל-אביב, 1.12.1972.

נכחו: רה"מ ג'. מאיר, השרים י. גלילי, מ. דיין,
הרמטכ"ל ד. אלעזר, מר צ. זמיר, אלוף אלי זעירא, תא"ל י. רביב, תא"ל י. ליאור,
מר א. מזרחי.

רשמה: מיתה.

השר מ. דיין: אני רוצה לפתוח במלים מספר. דברי אלה אינם במקום דברי ~~שה~~ שיאמרו אחר-כך,
אלא אומר את דבריה הפתיחה בתמצית שבתמצית.

הדבר הראשון הוא, שangi מניה, שנחנו צריכים להניח שמקרים חדשנים
האש, אשר מוקם ~~בחטלה~~, בתחילת שנת 1973: חידוש האש, ולא נסיוון להתקפה כוללת.
ב- יש קשר בין سوريا למזרפים.

ברגע הם מתכננים את הדבר, ואם יחברו עד אז, שאלה דיבורים ואין מאחוריהם
מעשים - נדע זאת בבוא הזמן.

ג. יש קשר בין سوريا לא למזרפים - א. במלחמה עצמה: אם מזרפים תפתח באש -
سورיה תצטרף אליה. ב. גם בפועלות-הביניות ~~בינהו~~ سوريا, ללא ~~פחיתה~~-אש במזרפים יש קשר כפול,
במידה מסוימת סורה. מצד אחד - אם נעשה פעולות קשות וממושכות נגד سوريا - זה עלול להציג
ולהקדים פחיתה אש על-ידי מזרפים, שתראה את עצמה מחויבת, או זכאייה לבוא לעדרותם. אבל ש- גם
צד שני לאUCHו מטבח: אם נגלה רפיון רב לגבי سوريا, אם הם יעשו פעולות ממשימות, זה יעודד את
המזרפים ואת החוגגים השונים במזרפים לפחיתה באש גדרנו ולהיפך: אם הם יראו, שעל פעולות שעשו
سورיה אנו מגובים בהצלחה ולא רק בהצלחה, אלא שהם מאבדים מטעמים - אז זה יקרר את ההתלהבות
במזרפים.

שני הדברים - אי אפשר לומר שהם היו הדברים הקומתיים לגבי מזרפים. אבל יש, בכלל
זאת רלבנטיות. הרלבנטיות העיקרית היא מוגנתה, שם מזרפים תפתח באש - سوريا תצטרף אליה +
והרלבנטיות השנייה של פעולות-הביניות - פחות בשואה, אבל אי-אפשר לההעלם מזה, שיכל להיות קשר
בין שני אלה.

דבר שלישי הוא, העיקרי עד עתה, לפי שangi רואת זאת לגבי עצמו ולגבי אחרים:
אם תתחדש האש, אנו סבורים שצריך להמנע מהיכנס למסגרת של מלחמת-התהה. ולגבי سوريا - אני הולך
מהקל לכבד: אם سوريا חתurb ותיכנס למלחמה, פתיחה באש ומלחמה מלאה ~~אלא~~ מובהקת, ויחד עם
מזרפים, ולא מסתפק בפעולות הפחתה, שייו עד עכשו - אז צריך ~~לפגוע~~ בה פגיעה קשה. התכנית
היסודית היא להוציא את חיל האויר שלו מפעולו, לפגוע בשירות התעופה והמטוסים שם בפעולה חד-פעמיות
קשה.

לגבי מזרפים יש ארבע אלטרנטיבות, ~~חאכשא~~ - תאורטית: על כל פנים, - ארבע
נקודות קיימות כאן: 1. יש תכנית לפגוע בחיל האויר שלהם, בשירות התעופה ובמטוסים באזור נמאנצטה.
2. וזה יכול להיות גם לא אלטנטיבה, אלא כפעולה אסלאם שנעשית יחד עם הרשות;
לפגוע במערכות הטילים שלהם, ולאפשר לנו, על-ידי כך, לחיל האויר שלהם, לתקוף את סוללות
הארטילריה שלהם, שמכבינה על החזקה הימלאה על-ידיינו, כאמור: זה אומר גם טלים וגם פתח להקל על
אנשינו בחוללה.

3. **לפוגע ביפורות** **אין** הכוונה לאוכלותה

אזורית, אבל במטרות עמוק, לאורן הנילוט ובמקומות אחרים, לא סכ"ר אסואן, אבל בדברים שמשמעותם, שייפגע עלי-ידי חיל האוויר ועל-ידי מטאות על מטרות מסווג זה.

4. **אחרון-אחרון** חביב - נזלה את התעללה בעיקר בחיל הצפוני שלה.

ישנה גם תכנית דרוםית, אבל אני מדבר על החלק הצפוני, והכוונה לבבוש את פורט-

ספייד או חלק ממנה, ולפחות את פורט פואדר, זה חלק שהוא מטרחה לתעללה, ולצלוח את התעללה גם קצץ דרום מפורט סעید, ולהקימם ראש-גשר מהצד השני של התעללה ולהחזיק את החלק הצפוני של פורט-סעید או חצי פורט-סעיד, וודאי חלק מפורט-סעید.

מכל ארבע האלטרנטיבות, במידה והם יחדרו את האש, זה מה שעשינו לעשות, מלומר: זו המפעולה היחידה שיש לה, עם חידוש המלחמה על-ידים, כמובן - לא רק מכח מוחצת מביתנו החשיפה החוד-פעם, אלא שהיא להביא לחדוש הפסיק-האש¹ שיקראו למועצת הבטחון וגם הם עצם יעשו חשבו-נפש, שאנו עבדנו את התעללה ויכולים לחקדם ואולי יסכימו להפסקה אש בזורה זו או אחרת. בשעה שם ניכנס למסגרת של חילופי-אש בתעללה - אנחנו יכולים לשוחק את עצמנו. אני רוצה לדברי אלה. אני רוצה רק לפחות את הדיוון. אולי אשתחרר בהמשך הדיוון, אבל ככלית - זו המפעולה לגבי מארים, שאנו חשבבים שם יחדרו את האש - זה מה שאנו צריבים לעשות, כדי לא להכנס למסגרת של מלחמת-התהה.

השר י. גלילי: את מניח שלזכור מנייעת-מלחמת-התהה - צריך להיות אקט של צליה?

השר מ. דפני: קודם-כל, שידעו שלא פשע נעשה זאת לפני החכנית של הסוסה². יהיה בזאת איום של אפשרות-תקומות; ב. מצב פוליטי זהה, שמועצת הבטחון תאטרך להחלת על הפסיק-אש.

השאלה אם הרושים והמצרים ירצו זהה. אני חשב, שדבר זה הוא מין שבירה בדעת של הכלים, שהם יזדעזו ואם יש מה שיכל להביא מחדש לחדוש הפסיק-האש, זה רק צעד קשה כזיה, אולי תוך מלחמה ממשכת - גם דברים אחרים, עוד מכח ועוד מכח. אבל אם רוצחים מלחחתיה לומר, שהידוש המלחמה לא יילך, כי אם רוצחים הם זהה - אז הם פותחים "זיט" גדול זהה, וזה הדבר הזה. זה לגבי מארים, אם יחלטו אל מססא יואס לתחזיל במלחמה חדש (ר"מ ג. מאיר): "זה אחד") מה גדול אחד... ואז נverb את התעללה בחיל הצפוני שלה.

דבר רביעי הוא, שאני חשב שעשינו לומר לארה"ב היום שני דברים:

1. יש לנו ידיעות מהימנות, שהמצרים מתכננים³ יידוש-האש בחילה שנות 1973.

אם אמנס יחדרו את האש או לאו - על כך שמענו כבר דיבורים שונאים. אבל עכשו אנו עדים לזה, שזו המחשבה, או שি�ננה מחשבה כזאת בזרם המצרי, בצבא המצרי, והם עושים הганוח בשחח - מסדרים את הביצורים ונפגשים עם הטורים ואפיקלו שתיחת גשרים בין סוריה וירדן - כל אותן דברים שהם מתכננים אותן.

זה לגבי מצרים וسورיה.

ולבן - יש לומר לאmericאים - שננו אין כל נטייה להיכנס למין זו-אל של חילופי-אש באליה, ואני נכח בהם קשה. אם הם ייחסו את המלחמה - אנחנו נפעל בתקיפות רבה נגד כל מי שייחדש את המלחמה נגדנו, אם זו סוריה או מצרים. וזאת - גם מפני שאנו צריכים להיות על גל אחד עם האמריקאים.

הם אינם חיביטים להסתois לנו, אבל אנחנו צריכים לעמד בפניהם הפתוחות, וגם משום שזה ייאמר בדרך זו למצרים ישירות - או דרך הסובייטים, שידעו, שמדובר בדבר כמו חידושים -

המלחמה - אפשר גם להזהיר ולאיים ולהחרות נגד חידוש האש.

ולאחרונה: בוגוע לפעילות שלנו נגד סוריה בחלוקת בין עכשו ועד ג'נואר-

פברואר: אנחנו צריכים, בכל מקרה, לשקל את הדברים בזיהירות ודקירות, כדי לא לחשוף להמנע,

במידת-היכולת משביאותם כלומר: ~~אל על עשות-פעולה~~ פזאת, אפקטן הכרח בזיה, שתביא לפתח את בתעלת ותעודד את המוצרים, כי יש להם התחייב מסויימת לבני הסוריס; גם לא לHIP - לא להיקלע למסב, שיפרשו זאת, שפוחחים הם באש והעולם אינו מתחפר. על כן, בכל מקרה - לשקל מה ואיך וגם בעצם הכנון-הפעולה, כאשר אנו כן מגבאים, לדוגמא: לא לעשות פעולות פועלות-מושבאות. אפשר לתחת מכח קשה, כמו הורדת הפצעה אוירית, אבל אני באופן רגיל לא היחי ממליץ לומר מה שהמלצנו בשUCHO, - להיכנס לפועלות של שלושה ימים בשעה שטח שם, כי ~~זה~~ אן נניח, שהיו שיחות כללה ואחרות ~~בגיניהם~~, וגם צעקות, עד שמוצרים שעויה, באורה הנוכחית, גם לפתח באש.

אם אפשר להשיב תוצאות של מכח נגד תוך שעה, הם יכולים לפתח זאת, הם יכולים להפגיד את היישובים. אם נצטרך להיכנס לפועלות מושכת - ניכנס, אבל עליינו להביא בחשבון, שאם יפּעַשׂ עשייה תהיה פעולה שלנו נגד סוריה, יהיה קונקט בין מוצרים וזה עלול להקדים או להביא לפוחה באש בתעלה, דבר שאין לנו עניין בו. אבל גם לHIP - לא לפתח באש ולהביא אותם לנצח-רוח, שאפשר לפתח באש נגד ישראל ושם דבר אינו קורה, גם זה לא טבו.

דייה לשמה בשעה ועובדיה, שבלבנון - מהפעולה האחידונה שלנו ועד עתה - לא היה שום פעולה ~~בצד~~ שליהם. בסוריה אנו מונחים את הימים, אבל נראה מה יהיה. אלה הדברים שאנו רואים לומר כללית.

ר' ג. מאיר: שאל דבר אחד: כאשר אתה מדבר על ~~אל על עשות-פעולה~~ צליה-התעללה - פורט סעיף או פורט פואד - מה עם החברים הרוסים שלנו שט?

השר מ. דבון: אני נניח, ~~אל על~~ צריכים לפעול נגדם, באופן יוזם, וגם אם הם יפתחו באש. הם נמצאים שם ~~באניות~~, ביטם. צריך להשדר ~~אל על~~ פלינטס לא יגיעו אליהם.

היום מצב הרוסים שם, לפי ההערכתי, הרבה פחות משמעותי ומחיב מאשר בעבר. במקום שעירים אלו - יש להם עכשו אף איש שט

בראה אותה שעה לתוכנן שלא לפגוע בהם, אבל עצם העובדה, שבפורט-סעד יש אניות רוסיות, אני חשב שפচיו לא אריך למינוע מאתנו לעשות פעולה זו. לא צריך לעלות ולא להתקרב אליהם. אפשר יהיה לתוכנן כך, בשעה-מעשה, ואני נניח, שהאניות חצנה משט. אם המוצרים יפתחו ח באש מיזמתם ויחילטו להדליק את התעללה - אני מציין, שאם תהיה באותו זמן אניות סובייטיות שם, לפדי שהדברים נראים עכשו, ככל ~~זאת~~ נצלת את התעללה ונחרוך מהם. אם הם היו נמצאים ביבשה - זו הייתה בעיה אחרת, כאשר אתה מוכחה להחטף בעמדה שלהם. אני מקווה שבאים נוכל לעקור אותם. אם יחברר, שבביצוע התוכנית - זה ממש התנששותם אתם, או לא לעשות את הפעולה - אני ממליץ לא ~~ל~~ להנגיש ולחשוף פעולה אחרת מתאימה.

ר' ג. מאיר: בוגר לאלה"ב - נצטרך לטכם אחר-כך מה נגיד ליצחק לומר הללו. יש כאן עניין של שעות. הוא היום רואה את ~~אל על~~ שיש כאן שתי שאלות:

א. אנו רואים לומר או לרמז, ~~אל על~~ - שנחננו רוצחים שהם ידברו עם הרוסים?
ב. האם יש לנו מה לבקש מהם בצד?

השר מ. דבון: אולי בכלל זאת נעשה זאת בזורה עוד יוחלט? נשמע את אלי זעירא.
אלוף א. זעירא: athil במקנה ואסביר זאת אחר-כך.

לפי העריכת אמר"ג הסיכון שמדובר במקרה "אינו גדול, כלומר: ההערכה הלוגית היא, שהסיכוי אינו גדול".

ר' ג. מאיר: טוב שארמתה "ההערכה הלוגית".

אלוף א. זעירא: תמיד ישנה אפשרות ~~שמי~~ שעשה שם איזה שגעון, אבל ההערכה הלוגית, שהסיכוי אינו גדול.

אצלנו - אנשי אמ"ן אומרים, שהם לא יפתחו באש; לשר הבטחון הם אומרים - שהסיכון קטן, ורק הם אומרים - שהסיכון אינו גדול...

ר"א ד. אלעזר:

זה נובע מהחישבות באזיב...

השר מ. דיין:

הסיכון שינסו לצלוח את החוללה - הוא קרוב לאפס. הסיכון שיפתחו במהלך הלחמה - הוא קטן מאד. אבל יש סיכון שהם ינסו לבצע פעולות שאין מיטבנות, שאין שום סכנה שיתקל שם בכחויינו ועשרה חיילים ירדו ממנוע ויציבו קתiosa וירדו לאייזה מקום, בלי לפגוע ויחזרו, ואז: הם לא יקחו שום סיכון עלייהם ועל כן - לא נכשלו; ב. הם יפרנסו, שחדרו והפיצו והפיצו ופשטו וחרבו והשמידו.

אנחנו נצטרך לומר, שכן - הם נכנסו וחזרו. לא נכחיש זאת, וזה זה יכול,

במידה מסוימת, לשרת אותם שום סיכוןים, בתנאי שלא יחשבו שכחוצה מזה, ولو גם מדובר כזה, תגובתנו תהיה מאר מאסיבית.

כדי לסכם את המסקנה: לפי דעתנו, סבירות שהם ינסו להחיתות את החוללה - קרובה

לאפס. סבירות של מלחמתה החששה קטנה מאד. סבירות הפשיטות - היא גדולה יותר.

אנתח דברי: יש כמה סיבות שובות, בגלן הם צריכים לפתוח באש, לפי דעתם:

1. הם מרגישים ששנת 1973 יכולה להיות שנה שלחצו עליהם, ועל אחרים, להגייע לאייזה הידברות שהיא והם מרגישים שהידברות מעמדה כלשי שלם כיום - זה לא טוב בשביבם. הם מרגישים שהם חלשים ובאשר אין להם עדשה חזקה יותר, זה לא נוח להם. חלק מהם חושב, או אומר שהוא חושב, שאם היה אש - ואם היו להם הצלחות - עמדת-המיוקה שלהם תהיה קצר יותר טובה. הם אומרים, שכאשר יש אש - ישראל יותר רכה במומ"מ מדיני.

עד היום יש מקרים האומרים, שהפסקת-ה האש באוגוסט 1971, הייתה טעונה חמורה לגבייהם

כי אילו החמידו באש עוד חמושים-שלווה - אפשר היה להגייע עם ישראל לעמדה יותר מזו של היום.

בנוסף לזה ישנה הבעיה האישית של סדאתה. עצם העזבה שבנובמבר היו אצלם שת'

הפיקות - מביאה אותו להרגשה, שעליו לעשות משהו, שלא יהיה פניימי אלא חיצוני.

השר י. גלילי: אתה מגדיר איך מה שהיא שם כ"היפותות"?

לא, אלא בילוי-קשרים. הוא מזאichi קבוצות של קציגנים, שרכו לבצע הפיכה,

אלוף א. זעירא:

"

זה כמו אותו יהודי שאמור, שהאיש עומד שם - רצח מתחת לו טירח-לחוי. שאלו

אותו: וכי מניין לך זאת? אמרו: והרי כבר נחן לי טירחה!

האלוף א. זעירא: מה הסיבות שצריכות להביא את המזרים למסקנה, שלא לפתוח באש:

1. היה יודע שהיום היה יותר חלשה מאשר לפני שנה.

"אנו היום חלשים מאשר היינו: מאז יציאת הרוסים אנו הרבה יותר חלשים. אין לנו הגנה אזרחית עיליה". ואם בשנה 1971 הם לא ראו את עצמו מספיק חזקם - על אחת כמה וכמה בשנה 1972, אזכיר שהմשבב עם הרוסים היה על כן, שלא סיפקו להם מטוסים, שיש או אין לדוטים ברוסיה, שמאפשרים תדיירות עמוק והפיצה עמוק **ישראל**. זאת הייתה אחת הסיבות למשבר, ואין להם היום את המשוט הזה.

הם מודעים לכך, שגם ייכללו בفتحה באש ומצבם יהיה חמור יותר אחריו זה מאשר

לפני כן, בغال הגבת **ישראל** - במומ"מ הפליטי - מצבם יהיה יותר גרוע מאשר היום.

למרות הנימוח ההגיוני, לפחות כפי שזה נראה לנו, הרי יש בנסיבות הכנות, אם כי

הן הרבה פחות רציניות מאשר השנה שעברה.

אני רוצה לעשות השוואת קדרה של הכנות בנובמבר-דצמבר 1971, עם הכנות

אלוף א. צירא:

1. בנובמבר 1971 היו הרבה ממד הבנויות אדרניות פומביות ובנובמבר 1972 לא היה שום דבר, לדוגמא: בשנת 1971 צבעו את כל פנסי-הרכב בגבאי-הסואה; בעל-משאיות נקרו להתייצב ולעטfnן בחבות; מבני-איבור כוסו בבדים לבנים, עם סימני-הטהר האדום עליהם, כמבנים שגריכים היו ליהפוך לבתי-חולים. המקרים ניסו כל-מיני נסיגות פריצת-סוללות בתעלת, על-ידי סילוני-מים. האבאה היה בכוונות הרבה יותר גבואה פורטנו צוים על ריתוק רפואיים ועל ביטול הגירת רפואיים. נערכו חריגלי' הג"א, וניתנה הדרך מיוחדת לרופאים בבתי-חולים, כיצד לטפל בפצעי-מלחמה.

השנה אין רואים שום דבר מסווג זה בסקטור האזרחי.

בסקטור האבאי - ההכנות הצבאיות השנה אין גבולות מחייבים שהיו בשנה שעברה, אבל ישן הכנות. כל הידיות קבלו פקודה למור הכנות הביצורים עד סוף נובמבר. יש הרבה חריגלי' - הליקופטרים. יש טיסותليلת בעובה נמר, כנראה כהכנות לפשיטה. החודש הזה, כמו הצד המכני-הנדסי העבד בתעלת - כפול כמעט מחייבים שהוא הקודמת, ככלומר: יש הכנות, אבל הן נפאות, עד כמה שאנו רואים - יותר דפגנסיביות מאשר אופנסיביות, מלבד עניין ההליקופטרים, שהוא ענייני בהחלט עניין אופנסיבי. אם אסם, הרי בשנה שעברה, בזמן זהה, ההכנות היו הרבה רבות יותר מאשר השנה, כמו ואותה גם ייחד. אני מתקוון לסקטור האזרחי: המקרים רפואיים את עצם יותר חלים מאשר בשנה שעברה.

עלי לומר, בשנה שעברה סדת חזר ואמר פומבית, שזו שנה-הברעה. השנה עוד לא אמר שום דבר. לכן, טשר עושים את ניתוחם כל הגורמים הללו - הרגשותנו היא, שהנטיבות לא מלמדות על - (רה"ם גמairy: חוסר ההודעה הפומבית - לאיזה צד אתה רושם זאת?) נכון, שם הוא נתן ההודעה פומבית, קשה לו יותר לחזור בו, וזה באה לעזרתו מלחמת הודו-פאקיסטן. השנה לפחות לא יהיה לו הקושי הזה, ורק יהיה יותר לא לבצע את המלחמה, כי לא מהחייב עליה בפומבי.
[ ]
אנחנו רפואיים שהמצב עדין לא-מוסכער,

[ ] אין לנו גם ידיות על תכניות קוונקרטיות. לקראת סוף דצמבר, הרבה ממד מה שקרה בשטח - יכול להופיע עליו לחזב או לשלילה. הדברים שיכולים להשפיע עליו לחזב - זו ההרגשה שישראל לא מספיק חקיפה, לדוגמא: אם בגבול הסורי יהיה הרבה מוקשים, יהיו לנו נפגעים רבים ויהיו מארבים ולא נגיב אותה רמה, פחות או יותר, - זה לא יכול להיות לפי שbowן מודיעיק, כמו שהגבנו עד עתה, אבל הוא יראה בזה בהחלט סימני-חולשה לעומת זאת - אם התגובה תהיה ברמה של חדש נובמבר, על דברים רציניים - לא על מוקש שלא התחזץ - זה בהחלט יכול להתרחש אותו.

אין ספק שגם החרות הרוסים או האמריקאים יכולים להרתיע אותו ואין ספק גם שבכל דרך שלא תהיה - אם ניתן לו להבי? שפתיחה באש על-ידו - לא חייב אוננו לקנה-המידה של קוונקרטיב וכמותית - זאת אומרת, שאם יפתח באש בתעלת סימני-חולשה לעומת זאת - ואנו מפחד ביעיר עניין העורף, וזה אני חשב שזה בהחלט יכול להרתיע אותו.
ר"א ד. אלעד: אני מhabטס ומתקבל הערכת אמר"ג. אני מקבל זאת מבחינה זו, אני סבור שבאים, ההערכה שאנו עושים היום - אינה פונקציה, לא אצלנו ולא אצלם - של האירועים האחרונים, אלא היא בבחינת הערכות לקראת שנת 1973. ככלומר, המקרים עושים לעצם השבון לקראת שנת 1973, שיתווסף בה דברים ותחיינה בה יזמות מדיניות ומעשי ושאלת היא, אצל כל אחד - גם אצלם וגם אצלו - איך נערכים לקראה השנה זו, ואיך משפעים עמדות, איך מSEGים עמדות-מייקות טובות יותר.

ר"א ד. אלעד:

אין לי ספק, שכש שלנו הדבר הpollo רצוי והגרוע ביותר הוא, להיכנס לאיזו פעילות מדינית מלאה באש, וזה מתרחש תוך כדי זה, שנלחמים בקרים ויש נגעים - באורה מיד להם היה רצוי מארח לגבי לאיזה שיפור-עמדות ~~גבי~~ לדרת כל הידרות.

לדעתי - יש אצלנו ניגוד של אינטנסיביות ויכולת. כי האינטנסיב, בלי ספק, היה להשיג הישג צבאי ממשותי, להאחז באיזה מקום שהוא וכך לגשת לכל מגע מדיני. לפיק הערכתו, ואבחין בין ההגינוי ולהלא-הגינוי, לפי הערכתנו ההגינוי - אין להם שום סיכוי להשיג ממשותי. אני חשב שגם לפי הערכתם - זו המסקנה. הם הערכו בנובמבר 1971, שאין להם סיכוי יותר ממשי. ומצבם עכשו פחות טוב מאשר בנובמבר 1971.

השר י. גלילי: היג שמשמעותו לאחיזה בשטח שלנו?

ר"א ד. אלעד: אפילו רצועה קטנה בקעה של החזיה. שבילים יכולים להחשב שיפור-עמדות - מתחה באש וכיבוש שניים - שלושה מעוזים בקטע האטוני, שמחברים ברציפות לפורת פואד, וכך להפסיק את האש, ולומר: אנחנו התקזמנו ומרצוננו הטסקנו, וזה יציאה והקפהו^ן זה שינו^ן המצב.

השר י. גלילי: ופגיעה כבדה באוכלוסייה שלנו?

ר"א ד. אלעד: אגיע לעזה מיד.

על כן, מבחינכם - אם לא היג שמשמעותי, צבאי - אין לי ספק, שהמטרה השנייה בפועל היא להציגו וריאציה של מלחמת התשה, שיש בה איזו פגיעה עמוק, פגיעה וגרימת אבדות וקיום האש, בסטנדרטים שהם פחות-או-יותר מאוזניות להם אבדות לנו אבדות ופגיעה עמוק. מבחינכם - גם זה פרטורן.

הזרה בפתרון זה, שהם לא יכולים לדעת ולהיות בטוחים, שאמנם יוכלו להציג זאת בפועל, בהם סטנדרטים שיקבעו לעצם מראש, ושזה לא יצא משליטתם, ככלומר: אם לא נכון יותר והרחב את העומק כך, שהפעילה הזאת לא תהיה שייפור, אלא תהיה בה התמרת העמדות.

דבר שלישי ומינימלי, שעלייהם לעשות, אם לא אפשרות - אז לפחות את כל

ההטעה והדיבורים וכל מה שכאיilo פעילות. זה נחוץ מארבה מארביה ס'ג'ה-פנ'ים מצריות, כלפי-פנ'ים, כלפי הסטודנטים והצבאה העומק בשטויות. הקצינים עוסקים בשטויות^ן קצינים זוטרים עוסקים בשטויות וצריך להכנים אותם למהלך גבוה ושיטסיקו לעסוק בשטויות, וזה נחוץ כלפי-פנ'ים, וגם כלפי-סוריה והמינים שאפשר לצפות מצרים, שכאשר מתחבצות פועלות צבאיות בסוריה - אז לפחות לעשות אתם חכוניות משותפות. זה המינימום האלמנטרי שעלייהם לעשות, אם לא פולה ממש.

במלים אחרות: אני מעריך, שפתחה או אי-פתחה באש של המצרים, בסיסו - זו פונקציה של הערכה-מצבי, המשפע מצרים מצריים, מהערכות מצריים, ולהערכה שאריך לעזר או לעזר לسورיה - יש השפעה שלילית מארן. יש השפעה שלילית מארן שמה שקרה בסוריה אינו דרמטי. לו חיצנו את הגבול והתקדמו לדמשק, זה היה מумיד אחים מצרים, בודאי, בפנ' החחיות יותר גדולה, וזה הופך להיות גורם בערך-מצבי-מצרית. אבל כל זמן שיש תקריות כללה, שליליות - זה גורם שלילי, שיבולח להיות לו השפעה על עתוי - על איזו שהיא השפעה טכנית - מתי ואיך לפחות באש, אבל לא בסיסית, בשיקולים - אם להיכנס או לא למלחמה זו.

על כן, הגיונית - אני מסכימים עם אמר'ן, שזה לא טביר שהם ייכנסו למלחמה בתקופה הקרובה ויעשו כל האפשר לעשות דברורים ומהיות והכנה הצבא, בלי לפתוח באש ממש. יחד עם זאת איננו יכולים להיות משוחררים מעשיותם את הכננות, כי סדרת יכול לעשות דברים בלתי-הגיוניים וטפשיים. כל חריגת הוצאה-הרטוטים מצרים - הוא רצף אחד גדול של מעשים, שעשה בהם את השטויות המירבויות ועלול הוא לעשות גם שגיאה.

ר"א ד. אלעדר

על כן, לא אומר שפומחה באש לאין לה כל סיכוי ואפשר לישון בשקט. היה מכך לא-סבירה ולא הגיונית למצרים. טמונה בה כל הסיכויים להחמרה מצב מצרים בשנת 1973, אבל זה יכול לקרות ובהחלט צריך לעשוה כל ההכנות הדרושים.

וזו מהכוון אני לשני תחומיים: 1. מה ההכנות שעושים אנו בתחום צ"ל, אם תחודה אמנים האש בסוף השנאה-הזאת - בדצמבר.

2. מה מותר ואיך לעשוה בסוריה באופן הקשר. עבור עתה לדון בסוריה: א. אק אאך בכמה מילים בלבד, אסקור - מה התחרש בזמן האחרון עם הסורים, מה הפעולות שלנו שם.

את הפעולות שלנו החתנו בסוריה מאז מינכן, ככלומר: מה שאצלנו קוראים בג'רגון שלנו "אומנשיכת מינכן" - זה עניין של חדשניים וחזי. במשך חדשניים וחזי אלה, בוצעו ששה-שבוע דפק-בק - בפק ימי-קרב מכל הסוגים: התקפו 27 בסיסים; היו אבדות רבות מאד למחלים ולהיילים בגביה הסורי.

אני חשב שאחננו עכשו בגמר של שלב, ככלומר: איןנו כרגע בתחוםין, אנו בגמר של שלב וגם הסורים עצם בגמר של שלב. הסורים מנעו את הפעולות החבלניות, לנו שזה התחיל, בחודש צ'יל-ידיוני, אוגוסט ובספטמבר - התרגלו לטנדרטים, לסדר-גודל של עשרים עד ארבע-עשרה פולות חבלניות בגבול הסורי.

הט אמורים שזה היה מודוס-ויזונדי יפה מאד: פעים במסובע היה קורה מההו. אמנים פה ושם יהודי אחד היה נהרג, אבל אלה טנדרטים טובים. אבל מה שקרה עכשו - זה טנדרט שונה לחלוותינו. פל אל קורה איזה דבר, כמעט בלתי-משמעותי; אחת לשבועיים שלוחים לנו תกลנים להניח מוקשים ולפניהם זה מעמידים את כל הצבא הסורי בכוונות, ככלומר: ישנה הגבלה גדרולה, ובזה הגענו לשלב מסוים כפי שנדמה לי.

השאלה מה יהיה השלב הבא? א. אולי איננו אקס, אבל עברנו את נקודת-השבירה של הסורית. אנו נכטמים עכשו לחורף. החורף עובר על הסורים הרבה יותר קשה מאשר עליינו. אני זכר את השנים הקודמות: היו חורפים שהצבה הפורי לא פינה את מערך החירום שלא, אלא נמש אותו. אם לא יוציאו עכשו אלף מהתנקים שלהם מהקו - עליהם להשאיר אותם ולהוציא מה שירצון. רק בדרך האוויר, כי לא יוכל להוציאם מהבוץ.

חלק מהארטילריה שלהם תישאר בבוֹץ עד האביב אם לא יוציאו אותן עכשו ממש. אם האנשים צריך להוציאו, כי לא יוכל להיות שם. אני זכר שנים, שהם פינו אנשים כפואים ממש היו להם מתים מכפור. זה לא מכב שהם יחווטו או לא על אנשים, כי התנאים בחזית הסורית כאלה, שאיד-אפשר לעبور שם את החורף והשלג הכהיר, כי הם מתים בכת/or>.

השער י. גיליין: ומה עכשו?

ר"א ד. אלעדר: עכשו זה מחailed, בשבועיים אלה. זה חלי בנסיבות הגשם. בשבוע הבא יכול לגשם לשבודו אותם, אם לא יצאו משם עכשו ואז הם משאירים את חצי המערך בתחום הבוץ. ואחר כך - את האנשים הזהם מוכרים הם להוציאו שם, ולפניהם. ככלומר - הצבא הסורי עומד בפני דילמה חריפה מאד עכשו. אם אקס מפקד החבא מחליט על הפינוי, אז הוא צריך לפנותם למחנות, אבל בגלל החש מהפצצות אויריות - הוא פינה והוציאו אותם החוצה, כדי לא להיות מרכזם במטרות נוחות לפגיעה. ככלומר: הם עומדים עתה לפני דילמה חמורה מאד - איך להיבנש עכשו למשחק הזהם יכול להיות שעבור אה בקדמת השבירה ובשבת נתנו את האקורד האחרון והראו לעצם, וככל אחד לחבריו, שהזינו מועד, ויכול להיות שהם יחליטו עכשו על מיתונו? זה יכול להיות מלאה בczpox פה ושם - מה שנקרה פל בסLANG שלנו אקס "באזוקה על אורן".

יש לנו מזבב, הנמצא ליד אורנים ובמשך תקופה מסוימת היו מכונים וירדים על האורן. זה מין פגץ שיש לו מגנון השמאלה השמירה עצמי, ובאשר זה היה מטבח מושמד - היו מאושרים שעשו את שלטונ

ר"א ד. אלעזר:

אם הם ככנסים לשנת החורף שלהם ואם יצאו ידי חובה עם פנס "באזוקה של אורן" – אם זה יהיה הסטנדרט, לפחות אנו יכולים ללחוץ על החאפקות בצד הסורי ולא להגביב על שטוחה פה ושם. וזה איננו נוקטים צעדים אסקלטיביים ולא פausים באמינוות-ההרתקה של צה"ל וכיולדים להרשوت לעצמנו לא להגביב.

סצנrioו שני: עם כל הקשיים – אממשיכים לשוחח בזאת מה ושם פועלות-הטרדה מתוך חוקה שהאש הקטנה שלהם תגרור את המזרדים בעוד חודש לקרב והסורים יכלייטו מדם, ששווה להם לקבל עוד ארבע מכוח ובלבד שבסוף יצא מצרים למלחמה; ותהיינה כמו פועלות שמעותיות ואם תהיהנה כאליה, ולוי זה אומר שהם יפגעו בסירור, וכוכונתם שהפעילות חקיקים ולא לאצח רך ידי חובה. אז אלאו א

ולשון 'ם. גלילי': ירוי על פיוור - זה נושא בcheinיגיר מאמאות?

ר' י"א ד. אלעזר: איני רוצה לומר מראה; זה צריך מקום בבוקר ולראות בדיוק מהי ומה. אם ירו פעם אחת - אפשר לעבור על כן. בענין זה צריך לבקש הערכה מדוייקת.

למרות שלא התחפזו - הגבנו; היתה אש ארטילירית רבבה - בבה אחת על שני מזבחים -

זה שמעות? אני אומר שכך. בקונטקט של שבת האחרונה – יכולנו להרשות לנו לא להגביה
אני רוצה לקבע ^ההגדלה מדוייקת, אבל שאנו נחש, שם יצאו ידי-חובה^ט

וְאַגָּם בְּהַחֲלֵט שׁוֹמְרִים עַמְּגִין עַל כָּוחַ הַהַרְחָעה שֶׁכְּהַל' וּנוֹרֶשֶׁה לְעַצְמָנוּ לֹא להַגִּיב. אוֹ שֶׁזָּה בָּא לְגַנּוּ בְּרַצֵּף, אוֹ יִכּוֹל לְהִיּוֹת שִׁיחַ פְּעוֹלָה גְּדוֹלָה יוֹתָר, רְאשׁוֹנוֹה, שֶׁלֹּא נִגְבֵּב עַלְיהָ וְאַם מִיד אַחֲרָיהּ בָּאָה עוֹד פְּעוֹלָה - כֵּן נִגְבֵּב. כָּלּוֹמֵר - אַרְדֵּךְ לְהַעֲרֵיךְ זָאת בְּדִיקָּךְ. אַנְיָ אָוֹמֵר אֲתָּה הַדָּבָרִים בְּהַגְּדָרָה בְּלִילָה. אֲמָן חֻשְׁבִּים שָׁאַיִן בְּזָה יִצְּיָאֵת יָדֵי חֻובָּה לְמַעֲלָלוֹת חַבְלָנִית, וְשִׁמְירָה עַל פְּרַטְטִיזָה, וְלוּ בְּדָבָרִים חָסָרִים חָשְׁבִּות - אֶלְאָ יִשְׁ כָּאן כּוֹנוֹנָה לְקַיִם פְּעִילָהָזְבָּאִית בְּחַזִּית הַסּוּרִית, שְׁהַקְּרִיטְרִיוֹן הַבָּרוּר בַּיּוֹתְרַה הוּא, אֲמָן יִשְׁ לְגַנּוּ הַרְגָּגִים - זֶה קְרִיטְרִיוֹן. כִּי אֲםַ הַוְּרָגִים שֵׁם יְהוּדִים, מְתוּךְ כּוֹנוֹנָה לְגַרְועָם לְגַרְיעָת הַמְּגַרְעִים לְמַלחָמָה בְּחֹודֶש דָּצְמָבָר - בְּמִקְרָה כֵּזה, בְּזֶן הַאלְטְרָנֶטְבָּוֹת שִׁישׁ לְגַנּוּ, וַיִּשְׁ שְׁלֹשׁ כָּאֵלָה - הַרְיִ הַקִּיזְוָנִית הָיאָ - לְהַתְּאַפֵּק, כִּדִּי לֹא לְגַרְועָם לְהַסְלָמָה בְּחַזִּית הַסּוּרִית, וְאַד אַנְיָ מְסֻכִּים עַם אַמְ"ג, שְׁהַחֲפָקוֹת עַל עַנִּין שֶׁל מִשְׁ הָיאָ פְּגִיעָה בְּאַמִּינּוֹת הַהַרְחָעה וְאַסְטוֹר לְעַשְׂוֹת זָאת. הָיאָ אַיְנָה מַקְטִינָה אֶת סְכִינָת כְּנִיסָּת מְגַרִּים לְאַשָּׁה, אֶלְאָ מְגַדְּלָה אֹתָהּ. אֲמָן יִשְׁרָאֵל אַיְנָה מַגִּיבָה, ذָה מְעוֹדָד וּזְאַסְטוֹר לְגַנּוּ לְפִשְׁוֹת.

שנה אפשרות קיוגנית שנייה, כאמור: אם כן, אנו קמים וועלם על סוריה כר, שהפזיקו לחסוב על מלחמות. ואני חשב, שזה יהיה מוקדם מדי בתנאים אלה וזה עלול להיות מעבר לזמן הארוך, ביחס למזרים והרוסים, מודר: צריך לשמר על איזה קו אדום, כדי לא ~~אלא~~ להשיב את הסורים למעורבות נוספת ולא לגרום את המזרים בכוח לפתיחה באש. אני סבור, על כן, שגם יჩליגו אמנים בחיבור, נצרך להמשיך בפעולות שיטולות ומדודות, משהו בסדר-గודל של אוקטובר-נובמבר. יכול להיות שצדך שר הבטחון, שזה צריך לעשות בזמן קצר יותר ויכול להיות, שם זה לא יוכל להיות בזמן קצר יותר - אז אם הפעולה לא תהיה קצרה יותר ותימשך יומם - אולי תהיה בעצמה קצרה יותר, אבל הכוונה לשמר על מקומות אלה, שהייתה מדוודות, פחות או יותר, בנוסח אוקטובר-נובמבר, ובמסגרת של מבצע חד-פעמי, ולא של החשה ממשכתה. ככלומר - יש ימים שהחשש תימשך, אלא תהייה במקרה חdots, ויש שבוע שקט. זה אינו מחייב ~~את~~ המצדדים לעשות למחמתם מהו, כי למחמת זה נגמר. אלה שני הצעדים הסביריים ביותר שאני רואה כלפי סוריה. היה ועלינו להיות ~~את~~

מוכנים לכל הוריאציות - אומר גם מה היא הפחות סבירה -

ההמזריטים הולכים אמנס לפחיתה באש, באוון בלתי-הגיוני, בחודש דצמבר. והם הולכים לחימם, קודם-כל, בשתי החזיותות. כלומר - קודם-כל לפעילותם קפנה בשתי החזיותות וرك יוחרמאחר - מתחווונט לצאת מחזקפה.

אם זה קורה לנו – לפי דעתך, علينا להוכיח במצרים באופן מהיר מארח וחזק מקד. אט

ר"א ד. אלעד:

אני אזכיר זאת, כפי שאמרתי בחילה דבורי, מהונן הנסיון של מה שקרה לנו בשנת 70-1969, לפני תחילת הפסקה-האש. אנחנו, בעצם, יתחר, רגשים יתחר, כאשר תור כדי דיבורים נחרגים בחורים בקי וזה מהו. עליינו לחזק גדול זהה בהחלט יכול להחמיר עמדות. זה הצרוף הפחות טוב שיכול להיות לנו. נדמה לי, לנו יכולים לשחרר את עצמנו על-ידי פעילות חזקה מאד. אנחנו יכולים לשחרר עצמנו בדרך זו - מהלך זהה.

לא אציג עכשו חכנית אופרטיבית, אלא כמה ~~פְּלַקְגִּים~~ מהם עושים את הדבר הזה. זה טגיעה בחיל האויר המצרי. לנו יכולים לתקוף סדר-גודל של שיטים אחוז שwil האזיר המצרי-~~בלטנט~~ ולגרום להם אבדות כבדות מאד. מודיע שיטים אחוז? - כי כוונתי אז לאלה שנמצאים לא כל-כך מוגנים, בפריפריה, ולא מוגנים אחד על השני. אני מדבר על אותם דברים, שהם מאד מוגנים. אותם שיטים אחוז - אפשר לעשות בהם פעולה ולגרום אבדות גדולות, וכך אשר זה נעשה בלי אבדות גדולות ועד אבדות קשות מאד לנו.

בשביל לעלות על ~~טָאַסְסָא~~ עשרה אחוזים נוספים - יכול להיות שצורך יהיה להעלות את האבדות שלנו עד שלוש-מאות אחוז נוספים.

אם לנו תוקפים שדה לא-מוגן, ויש להם מה באלה, אז לנו עושים זאת כמעט בלי אבדות מוגנות. חמשה שדה באלה יכולים, עם או בלי אבדות, להשמיד מהם, ואם אני מוסיף את השדה השמי - שהוא חחת הגנת הטילים - זה משנה את כל יחס האבדות שלנו.

ר"ה"מ ג. מאיר: אני רוצה לשאול: אם יש לו שדות לא-מוגנים - ואם יש למישר שם הביוון, אז האם ישאיר זאת כך, או יארגן את הדברים אחרמא, ירכז זאת ייחד? ר"א ד. אלעד: שדות אי-אפשר לרכז. אי-אפשר לומר, שלא יהיה שדות במקום זה ובמקומות אחד - יהיו שתי טיסות, עם פונקציה של דחק"ים ומקומות-המראה. זו הפרישה של חיל האויר שלו ואני יכול להזים, אלא לשנות מיקום הסוללות.

בסוף דבר, אלה אותן סוללות, ככלומר: יכול להיות שם יש היום חמשה שדות, שעלייהם אין טלים בכלל - הוא יכול להביא לכל שדה כזה שתי סוללות טילים, אבל אז ייריד עשר סוללות במקומות אחרים וזה - זה יהיה שינוי מיקום ולא שינוי מהותי. בлок ראשון שאינו מדבר עליו - זאת התקפה ממשונית על חיל-האויר המצרי, בסדר-

גודל של יומי או שניים. ~~בלוק שני~~ - התעללה: יש בה ארבעים סוללות. לנו יכולים לתקוף זאת בחתקפה מסיבית מאד, עם כל חיל האויר, בשני גלים. חצי אחד בגל בוקר וחצי שני - אותו ~~טָאַסְסָא~~ במשך שלוש שעות, בגל שני.

ויקאר, כאשר היום יש לנו הרבה מאד דברים, שלא היו לנו באוגוסט-או יולי 1970: יש ארטילריה שמיועה לסוללות אלה, הרבה יותר פנטומים, והאוניה אלקטડונית והגנה אלקטડונית יותר טובה. יש לנו סייבי.יו. הרבה יותר וזה אפקט פי-עشر של כל פצצה גדולה, שנופלת על סוללה. יש שיטה של זריקת פצצות מרוחק, ועוד שורח-דברים, שעושים אותן יותר אופטיים. גם כאן יכולות להיות אבדות, אבל יש לנו כאן סיוכו טוב לחסל את המערכת הזאת ואחר-כך לתקוף את הצבה המצרי בקי וליצור עליו לחץ. זה בлок שני.

הblkush השלישי: פגיעה במטרות ~~אקסא~~ ~~למייניהם~~.

(אני מדבר כאן על סבר אסואן) - דלק, צינור-דלק, מחנים באלה או אחרים, ~~אקסא~~, דברים פשוטים ~~ש~~ יהוו לחזמון מזרים, כולל פגיעה בעומק.

blkush רביעי: פעולה ישתיות. פעולות ישתיות אנחנו יכולים לעשות שלושה דברים, שאחד מהם - אני לא רואה עוד בקורס, שהוא בכלל נחוץ בתקופה זו, וזה צליחה רבתה למלחמה בצד השני של החוללה.

ר"א ד. אלעד:

אני כן מיחס חשיבות לפועלות יבשות בשתי קצוות הארץ:

1. בפורט פואד, עם מספר מוצבים שלפניו;

2. בחלק הדרומי לגמרי, מול שארם א-שייר, בדרום-מצרים, דרך - שם אנו מסוגלים להנחת כחוט ולחזק אותו (באים ובאים).

זה דומה למה שהיה בתחילת 1971, שדואן, כאשר אנו יוצרים בעיה, שאין עליה פתרון צבאי. ישנו יום או שניים על שדואן, ויכולים היינו לשבח הרבה שבועות שם, ולא היה על זה חשוב. לא היה במה לגרש אותנו משם.

כאן זה יהיה בדיקות אותו הדבר. אבל אם אנו יושבים באיזה מקום וזה מתבצע

חור כדי לחץ, כמו בכל הדוגמאות הקודמות שנתי, זה אלמנת מסייע להפסקה-אש מהירה.

מה שאמרתי - זה לא חכנית אופרטיבית: אפשר לעשות שימושים אחוז מבлок אחד, ולא את הבלוק השני, אבל אלה האופציות בסיכום, שבאמצעותן, על-ידי צורן לחכנית אופרטיבית - אנו יכולים ליצור משך מספר ימים לחץ והחמרה ב策ית המצרית, שבביה אותם להפסקה-אש, החurbות ושינוי המצב ולא תגרור אותנו למלחמה החשה.

אני מסכים עם שר הביטחון לבך, שינה חשיבות לפולה יבשתית, כי פעולה לא-יבשתית - נוחנה בכל אופן הרבה יותר סיכויים להצליח, שיהיה כך: זה ימשך והישראלים ינצחו עוד פעם ולהיו עוד כמה אבדות, אבל זה איננו מחריף את הבעיה, ואין סכנה, שבמידה ולא יפסיק הדבר מיד - יכולים להיות כאן דברים בלתי-מובקרים.

השר י. גלילי: הערכה היא של מלח-יבשתי, שנפנה אותו עם הפסקה-אש חרשה?

השר מ. דיין: זו אינה הערכה שלי. על החלק הדרומי אני מנתק לגמרי. בחלק הצפוני - מה חשיבות הדבר? - אם מלחיטים מצרים להפסיק את האש - זה נעה כדי שלא נתקדם הלאה, ואם אין הפסקה - אש - אנו מתקדמים הלאה ועוד לא נפסקת גם האש. איני חשב שגם תהיה החלטה על הפסקה-אש - יהיה علينا להחזיר להם את החלק הצפוני, אלא אז - "שם בגבעון דום".

ר"מ ג. מאיר: זאת אומרת, אם מדובר על החלטה על הפסקה-אש - הרי זה לא מוכחה להיות כך: בשנת 1967 היה ויכוח גדול אם זו הפסקה-אש, או חזקה, ועוד עמדו האמריקאים כפי שעמדו והם השיבו זאת.

אין לי ספק בבר, שאם ניאחז בצד חלקה יבשתית מצרית - בכל אופן - ההצעה לא תהיה של הפסקה-אש, ונסנארים לעמוד במקום שעומדים בו. ההצעה ודאי תהיה - לחזור לו נקו הפסקה-האש הקודם.

השר מ. דיין: לא היחי מציע זאת, אילו היחי מצרי... בשנת 1967 נאמר שיש לחזור לו נקו הבינלאומי. זה היה הגיון פוליטי של ברzel, מבחינה מצרית, ככלומר: הם דורשים לנו מסכימים, שזו לגיטימיזציה של הקו הזה. אבל ביום אנו משחקים עם עצמנו. זה ההבדל בין המקום הזה ובין שדואן ודרךה.

הם פחתו באש ואנו מוסיפים ומתקדמים באותו קו, שדרתי - תועלתו העיקרית - ביום, שאם לא יביאו ל"שם בגבעון דום" והקפתה של המצב, הרי היום אנחנו כאן ומחר נתקדם עוד שעה ק"מ, וubahינטם - יהיה הכרה לסתום את הסכר הזה ולומר: קודם-כל - לא קאהיר". אך בדרך לקאהיר נמצאות כל סוללות הטילים שלהם, אבטחת התעללה מכל הכיוונים. אם האש נמשכת - הישראלים יתקדמו לאורך הedula, וכדי למנוע זאת - יש לקבל החלטה, רק בהסכמה צבאית, להקפיא את הקווים.

היום הזה יהיה קשה מאד בשbillot, אם נعبرו את הedula עם גשרים. ובשלב נסוף - פירושו, עוד גשרים ועוד טנקים שיעברו את הedula. ואז הם יכולים לעמוד בפ"ש, שככל קו התעללה שלהם יחרערו.

ר"א ד. אלעד: אני בטוח שיש עדין שהות לדיוון זהה. אבל אם נשאלתי - הרי במידה וזה יקרה, והשאלה תהיה - האם לחזור לפורת פואד ולהיבנס להפסקה-אש, היחי וועשה זאת בשמה גדולה, ככלומר: אם היינו מצלחים תוך זמן קצר לייצר את הסיטואציה, שהם מוכנים להפסקה-אש, וזה כולל

• ۷

ר"א ד. אלעזר:

בברכה ומן עלי און.

לפייכם: היות ודברתי הרבה – אומר למה אני מחייב, בקיצור: אני חושב, שהסבירים לפתחה באש קלושים מאד. זה לא משחרר אותנו מלשוחה הכהנה וננו עושים אותו. כל מה שאמרתי מה "בלוקים" – אצלנו אלה הם חיקים שימושיים בהם הרבה עובדה. אנו עושים זאת ומרעננים את החומר ונעשה כל הכהנות הדרושים.

ל贊 אינדי-אַזִיָּה – מה בדיקן מתרחש בגבולה הסורי.

רָה"מ ג. מַאיֵּר : משה ודרו: ניקח את שנה 1967 ואוח השנה הזאת, oczywiście: נניח שכל מה שהוא
חושכיבים שהגינוי או לא הגינוי – זה לא חופט מהצד השני. ואני בהחלט מקבלת,
שהליליה לנו לשחק על פי התווים שהוא יכלה לנוג אם הוא קצט מחייב או קצט מותח באש.
והיות ואני לא משחקים בר, ונניח מכוון, נניח שהוא ממשיר ולא יכול, מיידן סיבת
שהיא, להפסיק. אני רוצה לדעת: מכךנו בצד, הינו בר וכך וחל בו שניין; מכךנו גם כן השנינה
באותה המידה? הרי גם הוא קיבל פטורם דבריהם בקשר חמץ שניין אלה.

השר מ. דיזין: אני חושב שמאכזב ההגנתי יותר טוב מאשר היה בשנת 1967. הוא קיבל בעיקר נশך נ"מ יותר טוב, ועוד סוללות קצח יותר מאשר משוכלוות, והרבה יותר - בכמות, וגם אקס' בעשה ביצורים. הוא הכניסו אותו במחפורות. בשנת 1967, כאשר האבעוט העמידו להם את סוללות אס.א.2. – היה זה משחק-ילדים, כי הכל היה גלוי, ולא ידעו להפיעיל זאת. oczywiście, החבנית שלנו לוחקו את הבסיסים האווריריים שלהם והסוללות ואני מאמין שנמצאה מזה בלי לאבד מספר מטוסים, טיסים וטייסים שייפלו בשבי. עם מושך מודל – הם יכולים לחת לנו מכות יותר טובות, כמובן: בקנה-מידה עולמי – זו מהיה התקפה גדולה, כי + אתה מתקייף והורס וחור כדי פעולה – מאבד מספר-מטוסים, אבל בקנה-מידה שלנו – יכabb הלב מאר. ואחד השיקולים הוא, שם אתה עוזה דבר תכלייתי – אתה מאבד אנשים – יש לך הרוגים ומוציאים וטייסים נופלים, אבל ניצלה ומיציתם אם כל החולות הצבאיות והפליטיות שבדרך ויש לו זה טעם.

עושים השוואת, הרי שט החזקו פאר. חלק זה של התוצאות ינחתת - הם הפטידן נקודות לא-מעות; אולי ישנה הערכה אחרת לדדו, אבל אני חשב זהה כז'. כמובן א' כי בכלל לא כדאי לו להתחיל - אלה הם הסורים. הם עושים אותה אונסורה שעה נאזר בשנת 1967; הם יכולים לעשות זאת עתה, ממש, לשחק בכך שעחים ולהפטיד אחר-כך את עולם.

ר' א. ז. אלעזר: ישנה עוד אפשרות אחד אבל הם מדברים עליה, וזה מתקפה מטה החזיות, בلومה: שבוחדש דצמבר - החימום היחידייה בגבול הסורי ושם תחקיים אמצע הפעילות וב-31 בדצמבר או ב-15 בינוואר, המצריים מצרפים לעניין. אבל לא בדרך של ח'מוס קודם, אלא ישר, במקפה מתואמת, בז'מניה, של הסורים והמצרים. יש לזה סבירות גמוכה, אבל זו אפשרות. הצבה הסורי ברמת-הגולן, כפי שהוא עירוב ברגע הוא עם הרבה מאד כוח, בהשוואה לשנה 1967, כאשר אז היו להם 450 טנקים וזה היה מתוך ה-500 בערך, שהיו להם בכלל. היום יש להם כ-500 טנקים, וכבר הגיעו עוד 100 טנקים ט'. 62, שלא הוכנסו עוד למעדרה. כאמור - אלו יכולות לעמוד במקרה, לא עמידו שלוש דביזיות רגלי, ומאתוריהם שלוש דביזיות שרים, עם אוחם 1500 טנקים, ואם יהיה זה יותר מעונן, חיל לא יהיה חופשי לעבוד עליהם, זה די כוח, וזה יהיה קרבי, ולא סימטטי. זה הרבה אש, גם ואבדת וזה עניין של ימים; וזה לא רצוי לנו, להציג למגש שתוקפים אותנו ממש מטה החזיות. על כן, אני רואה בספשרות כזאת, ואם נגיע לדיוק, שיש חימום בחודש דצמבר בחזית הסורית, וזה הולך לקראת מתקפה, אז לפניה זה מחייב - צריך לפעול על פוריה. אנחנו יכולים לפעול על סוריה ביום אחד או לקחת רזרבה של ימים, למען יתר בטחון, כך שטיריה לא תוכל לבדוק להיבנים עוד למלחמה, ותאפשר לשים את עצמה במרקמה שנייה. עשינו על כך בדיקה די יסודית, וזה כולל את ההגנה האוירית שיש להם היום, כאשר סביבה דנטק יש חמץ סוללות ס.א. 2. ובցפון - סוללות ס.א. 3.

אלוף א. זעירא: הבעיה שלהם, שאין להם אנשים מאומנים, יהיו רק במשך השגה. ר' א. ז. אלעזר: יהיו להם עשרים סוללות בכל סוריה. יש להם חמשה שדרות עיקריות, בהם אפשר לגמור את חיל האויר שלהם. יש להם שתי חטנות חשל, שטפסות שבטים וחמשה אחוז מהחטט לכל סוריה, וכאשר הן הולצות - זה סדר-גודול של בין חז'ינה לשנה, - מקופה שבה אין חטט. זה אומר דלק ושורת דברים, שבמשך יומיים אפשר לאפסה להבטח, שטיריה לא נכנסה למלחמה, ואלו לא רק לשנה אחור. זאת רואה אני כאפשרות רק אם אנו עומדים בבני מתקפה, כמובן בשני הכוונים.

כדי להתחיל מהסוף, אני חשב, שבמהלך על כל החומר שיש לנו - צריך לצאת מתחם הנחה, שיכולה להיות אש בסוגריו כזה או אחר, ואני אומר, שיש להניח, שיכולה

מר צ. זמיר:

להיות אש.

ר' א. ג. מאיר: בכל אופן, החבר שלו, ואם בזה בחולפתה. בהחלט. כאשר אם אומר "אש" - זה לא מחייב מלחמה לאורך כל הפללה, אלא במקרה הכוונה במקרה לאויה אש, שהמתקוננים לה - הטרדה פה ושם בשלג וירי על

אני ומיוציא פה ושם.

ר' א. ג. מאיר:

בכל העסן הזה - הים אצלם אינו מופיע בכלל.

מר צ. זמיר: יש ידיעה גם על הים. זה רעיון שהעלינו אותו פנוי זה'ל שיבדק זאת.

מדובר על השטן מדרום, המערבות בענין המיצרים, מעבר האניות שלנו שם.

מה שאני רוצה לומר הוא, שצורך להוכיח ויכולת להיות ואערוכות מצרית בסוגריו כזה. אני לפה חי

בהרישה, שודך ע המשיכום יעוץ קבלת החלטה כזאת, ולא להיפך, וזאת אני רוצה לומר בקדמה.

יש לנו כאן, מכל הנסיבות שנאספו בקשר זה - טריך יוצא מן הכלל

צריך לשלב את הנסיבות ולדעת להעיריך פרופורציונלית את ערך כל אחד מהם. מכל מקום, יש כאן חכנית, שאני חשב, שהם הולכים לפיה, ואני אומר שטריך לקבל זאת, פחות או יותר, רקנו וללמוד לפחות מהעברית. הרעיון המצרי היסודי היה, ממש כל הזמן, לחביא לאש תזוזה מודיעינית. הם לא חיפשו מלחמה, אלא תזוזה. זו התזוזה לאורך כל הזמן. הם ביקשו מברך נייב סייזור איום בהתקשרותם שאולי יצור תזוזה. הם היו מאוכזבים שהגדולים מטהדרים בלעדיהם והבעיה ירדיה מהפרק. מהה השתנה מזוז: באיזה מצב נמצאו עכשווי סדא? - סדא לדעתינו נתון במצב-דוח, וקשה לשפטו עליו. וכך לדעת איך הוא מביב, כי איש אינו יודע להעירימה הולך להיות הצעד הבא, אבל לפי מצב רוחו שלו, - כמה שנוגע ליחסים שלו עם בריה מארה"ב - הוא מאוכזב מאוד. המשלה של סידייצ'ה למסקונה, כי לא קיבל את המכtab של ברזניצ'ב לפני כן. לו קיבל זאת לפני כן - לא היומוטיא אותו לשם. הוא העיריך את האות סידייצ'י בשובו כהישג לא גדול. הוא הבידר זאת ב"כמעט-敖וב".

bara'h b- התקדמות - אין, תזוזה - אין. נאכזב נאכזב
במצבה הפנימי של מצרים - מעמדו שם יותר חמוץ. היו שם שמי שני נסיבות רציניות להפיכה. זה לא קרה עד היום, מאז שנת 1952.

זה הוא עשה תכניות אישיות על השאלה - מה קרה אם תהיה הפיכה. כלומר - הוא רואה את עניין ההפיכה בדבר יותר קרוב ורציני מאי-עם. ישנו נייר העוסק במצב-רווח הכללי שהוא של לחץ עליו.

רה"מ ג. מאיר: הנסיבות שהבאתי אחותו - זה דבר כל כך בלתי-גבוני, שקשה לתפום אותו: זה אוooo... הוא יכול להתחיל להציג את עצמו רק לאחר משתי הדריכות: לסליק או סידייצ'י, או לנצח למלחמה. והוא לא בטוח שינצח במלחמה. הוא מוכן להפוך את כל הבתים במצרים.יפה מארה. אבל מה יצא לו מזוז? גם לחוסר-גביוון צרכו להיות שיטה...

אלוף א. זעירא: לפני שנה הוא דרך בזמן זהה עם ראש-הממשלה. מה פשט - לא? אבל הוא גם לא מדבר על זה שיצא למלחמה ויגרש אותנו לים, אלא על זה שייאחז בחבלת אדמה, ויוכל להציג את עצמו על ידי כך שייזורך את ראש-הממשלה. וזה מושלם. והרי הבהיר הזה צידק להיות פחות או יותר הגיוני.

מר צ. זמיר: לא מוכחה; הוא פועל לפי הגיון שלו. חוא. מולדג לעצמו.
השר מ. דינן: רה"מ ג. מאיר: זומוזר מארה. זה לא נחפט בשום דבר. אמנם הוא אומר שייזורך את סידייצ'י, ואז יש לו שש חדשים, ואם יקבל מכות במלחמה - האם יש לו אז יותר זמן? מה שהשתנה מזוז ועד היום, שלא היחפה מלחמה, כי לצורך המלחמה כמה תנאים, שהוא ראה אותם הכרתיים, ולא הימלאו עד היום. מה שחדש, לפי דעתו, שהוא מערין, שהסיכויים שלו, שתנאים אלה יתמלאו בקרוב - הם קשניים.

דבר שני שהיה אז ולא קיים עכשווי: היתה באבאו אופוזיציה, או היה חלק באבאו שסרב לפלא לחשוב במונחים של מלחמת-החששה. אלמנת זה נחלש באופן ניכר. כי מי שהיה עמוד-התווך של סינטזה זו - היה טאדק וטאדק איננו. טאדק לא הLR סטט, אלא על זה שהוא לא ביצע הכנסות לחידוש-א-

מר צ. זמיר:

זה ידוע לנו היום באופן יותר ברור. אם כן, גם אלמנט זה נעלם. בנסיבות אלה של פרספקטיבנה ביןלאומית ובאפשרות סיום ביןלאומי - שהוא בהחלט לא ורודה, ברצ'נייב יסע לאלה"ב והם ידברו בינויים, כאשר אנטאג אנטאג אל אנטאג מקרים לא תהיה בגנדה, כאשר הוא נחון בלחץ פנימי גדול, והגבא איבד את משקלו היחסי והוא נחון חת פיקוד כפי שהינו ביום. וצריך להכיר את האנשים שהעה - מפקד חיל הים וחומר"ל, שאלת אנשיים שבזמןנו הודיעו על-ידי נוצר. כי זה איש שביסודו הוא "יאס מאן". ואין להזכיר מאיישות הרמטכ"ל הנוכחים, כי זה איש לא דבר, כי מי שפחח את ואוחז בכם שהיה לו עם הקבינה הבכירה, כאשר איש לא דבר, כי מי שפחח את

הפה ודריבר לא ברוח דברי סדאת, הוא הפיקו בಗטו.

אחר כל זה - צריך להבין שיש שם גבא, שלא מאמין בו, אבל הוואציגון. ובאוורירה זו צריך להגיח, שהגבא הזה לא יעשה משימות גדולות. אבל מלחמה קטנה בנסיבות מהותוניות לו - הוא יעשה. לזה יש לנו חיזוקים מהמקורות שם.

אללה סובי-פעולות של מעבר-גבול, מעבר-עה ובירוש פועלה קפונה, שבחינה מצרית היא רקטי את הלחץ על סדאת, ויכולת לחות לו אשלייה שזה יגרום אותה תזוזה, שהעה את עין המזרחה התקיכן.

על כן, אני סבור שהאפשרות היא, עם קשר סורי, כדי שמה סיבם: יהיה חידוש מעשי איבה מקרים בזורה בזאת או אחרת, פחוות או יותר, לאור הטעונים שאלי ציין כאן. כדי אני יARTH דואה היום את סדאת, בסך הכל נחון יותר בפנים, יותר נדחק, כדי לעשוו, אמצעי אמצעי שהיה בעבר, ויש לו פחוות או פוזיציה פנים מכך לעשוו מה שהוא חשוב שצורך לעשותות. וצריך לזכור, בסיכום, זה מבן חלי באיש, שהוא יכול לבחור בסידקי קרבוץ אי-העשה, אנטאג אנטאג ולזכות באיזו חקופה נוטפת של המנה והרגעה. אבל אם צריך להוכיח לאפשרות טבירה - צריך להוכיח גם לאפשרות סבירה אחרת, כדי שתארתי זאת כאן.

יש ידיעות, שמצוינות על כיוון הבוגה לגדלות של פעולות מבצעיות על-ידי דרג השורה. יש מחויבות מסוימות של סדאת לפני צבאו. חלק מהמקורות מצביע, של מרוז הביעות של חיל-הילוף להילוקפריטס, הם מחאמנים וועשי הכהנות וזה מצביע על רצינות ההכנות לדעתו - מוצדק לקחת זהה זו בראגניתה.

רחל ג. מאיר: עוד נקודת שהעה החבר"ל: הוא אמר, שלרוסים אין מושג על מה שמחובנים במורים לעשות וכ"ז "האניה מצד سوريا ומקרים גם יחד - הם אינסידודעים עליה. זה גם כן נכון לאחכבל על הדעת. ומה הערכתך - לו היה זה ידוע אף לרוסים - אילו היה נודע להם הדבר - מה היו עושים?

מר צ. זמיר: לפי דבריך (כי שאלתי אותו) - ^{הרטיג} לא היו מוחרביט בענין בסוריה, כי אז היו מקרים אנטאג אנטאג את سوريا.

רחל ג. מאיר: אבל הם במקומות וצריכים לדוחמה קורה שט? מר צ. זמיר: מספר היועצים הסובייטיים גדול והולך שם ומאז מקבל על הדעת, שהם ידועו; הוא מעריך שלא יכפו דעתם על הסורייט.

הסובייטים גם הם לא היו מודיעים אילו המקרים היו חטפים עכשו... אילו ידועו שהמקרים הולכים לשוחות מלחמה קhana וידעו שהם יחתמו מכח - לפי דעתך, לא היו מוגעים אותם מזה אם יתנו לسورים לישול? וזאת, כאשר הם מכנים עכשו לسورיה מכל טוב?

רחל ג. מאיר: הם לא יודעים מה מתחם לسورים (גם הם עושים שגיאות) - אם היחודים יפעלו נגדם. השם מ. דיזין:

לא כל מה שדרדו יודע - הם יודיעים...

השר י. גלילי: טילים א.א.6. לא היו מעולם באיזו זירה אחרת? והאם יש-Calala בטורייה? בסוריה - אין בטחון שיש. ב مصدرים - יש-Calala, אבל החניכחה להביא זאת גם לסוריה, במקרה חצי השנה הקדומה. אם הרוסים יפעלו ذات - זה יכול להיות שם

גם מוקדם יותר. ~~אתה~~ כאשר הם מדברים על סוללה(?) אחם בידי הסורים - הכוונה שהסורים השתמשו בכך?

ר"מ ג. מאיר: בסוריה אין א.א.6. ב مصدرים - זה בידי הרוסים.
אלוף א. צעירה: שנה נקודה אחם שלא נגענו בה, ועלינו לפקוד אותה לגבי עצמוו, ובעיקר

השר מ. דין: אף - לגבי האמריקאים, בעניין ירדן: אניקושב כך: בשלב ראשוני הם לא יכנסו לעניין זה. אבל ייחיה עליהם לחץ כבד ורב גם של המדיניות הערבית וגם מבעניהם. האווזירה, כאשר יש מלחמה, זה דבר שוננה. אלה ערבים ויש כל-מיני ערבים וקצינים וכו'. כאשר אף אחד לאווזירה - אומרם - טוב, מה אתה רוצים שנעשה? אבל אם תתחדש האש, והם לא ירצו妾חת כתף לעסק הזה, היה אויירה ולחץ קשה מאד מבחן ומבנים על המלך. זה דבר אחד.

דבר שני: נראה שבכל אופן יש מידי פעע נסיגונות הפיכה בירדן, ובאזור זו או אחרת, הם קשורים עם סוריה, או כביסים למנסים לפועל נגדו - וسورיה גם לא מביתישת מנגנונים טרייטוריאליים והייתה רוצה מאד השפעה עלירדן; היה רוצה להחזיק אתירדן קצר במושל של ירדן, סוריה ועיראק.

התכנית הזאת, שהיא כביכול או שהיא באמת ריאלית, להפיץ מהoir את ארמון המלוכה ואח חנתן השידור - זה רק סוריה יכולה לעשותה. והיא יכולה לעשות זאת וחקום טם אייזו משלחה מהבעניהם, או משלחה בדרך והיא קוראת להם והם באים וועשיים. מה האמריקאים יעשו לسورים? יפצעו את סוריה?

לכן, מתוך קומפלקס זה כולם - מחריפה בעית ירדן גם מבחינה זו, אם היא ת策רך למלחמה; ובינינו - אנו צריכים בהחלט לביא בחשבון, שם או בלי מהבעניהם, המלך יכול לומר לנו, שהוא התעקם אתנו והתעקם אתנו ולא יצא כלום מזה, וזה אינו יכול לעמוד בפני זה ועליו להרשות לזכאות עיראק וسورיה לhicnes אליו, אם תהיה מלחמה. יוכל להיות בהחלט מכב, שיעשה זאת ולא תהיה לו אפשרות אחרת מבחינתו, או שמדובר שזה טוב יותר מאשר להוועי כבוגד לאורך ימים בחזית העברית.

זה - גם מבחיננו וגם מבחינת האמריקאים, במידה שאנו רוצים שם לא יהיו بعد חידוש-האס; הם צריכים לדעת, שבין הקליננסים הראשונים שלהם, הראשון שראשו עלול להיברתו, זה ראש-משלת ירדן ולא ישראל... עד אחד מהם הם הגיעו בקאהיר, אבל המלך בעצמו יהיה במצב קשה מאד: אם יילחם - אוי ואובי לו, ואם לא יילחם - אוי ואובי לו...
[REDACTED]

ר"מ ג. מאיר: הפלתינאים באבאו שלו.

השר מ. דין: אני מכיר את אנדרבי זה. אבל מי לא בגד בו בעניהם? عبدالלה חל היה מעורב ברצוח סבו عبدالלה. אחר-כך ברוח למצרים וישב שם שנים אחדות בגלות, עד אשר הורשה לחזור והוא היה איש הנאמן ביוחר על המלך عبدالלה. ואחר-כך היה שותף בה...
היות ואני רואה שאתה ב"שוק" מהסיפור הזה, אני רוצה להזכיר לך, שבמרוקו - העניין לא הלך הרבה יותר טוב...
[REDACTED]

ר"מ ג. מאיר: אמריקאי אחד אמר לי פעם: אין יכול לנחות את העربים, אלא רק לשוכר אותם...

השר מ. דין.

יש הרכב מادر מרכיב של הממשלה. כאשר אין מלחמה – אז אין מלחמה. אבל המצב כזה, שאינו נוחן לפתח, לא לסתורים ולא לעירקים לשבח בפניהם. זה עליה בקנה אחד עם ההרגשות של קציני הלגיון. אבל לא להילחם בישראל, כאשר יש שם מלחמה – זה עניין אחר. על כן, צירולוטר זאת לאמריקאים וזה קשור למך בשתי דרכים:
1. במצוות; 2. בנסיבות ההפיכה, לבבי הסורים.
אם נצטרך לעלות על סוריה באחד הימים עד הסוף – אז אחמי שזה יציל – זה קודם –
כל את המלך.

אני מציע ללחץ לאמריקאים ולומר להם: כזה המצב. ואז הם יאמרו,
שאנחנו עושים להטבות בכלל...
אילו הם היו בני-אדם, היו יודעים שהם עצם לא יכולים לעשות שום דבר,
וזה שהם עשו חנויות עם הצי הששי, הם מתפעלים מזה גורא. (רה"מ ג. מאיר: הם גם דברו
בקו האדום עם רוסיה...) אבל אם הדברים יוחמו, אז מה טובה לסוריה – זה הדבר החשוב ביותר
וזה טוב שביל המלך.

רה"מ ג. מאיר:

השר מ. דין:

רה"מ ג. מאיר:

השר מ. דין:

רה"מ ג. מאיר:

מר צ. זמיר:

רה"מ ג. מאיר:

השר מ. דין:

זה הוא כבר פנה לאמריקאים.
האם אין סכנה, שישכיטם להצבת חותם עירקיים בפיקודו, אצלו? בעצם ניתן הסכמה לכך
בשעתו, אם יהיה תחת פיקוד שלו.
בכוחיות העירקיים אמרו, שאינם יכולים, כי הם חוששים מהשאה.
רה"מ ג. מאיר:

השר מ. דיזן:

רחל ג. מאיר:

השר מ. דיזן:

מר צ. זמיר:

השר מ. דיזן:

השר נ. גלילי:

השר מ. דיזן:

רחל ג. מאיר:

השר נ. גלילי:

עלינו למסכם: מה אנו מביאים למשלה? -

לפי דעתך, לפי הערצתך, על-יסודות הספרות והשכל היישר והשכל העוקום שלו יכול יכולות פתיחת-אש וזה - בשביב להציג את העניין מנקודת הקפהון ולפחו היליכים של בירור מדיני ולחץ עליהם.

השאלה הנשאלת היא: האם עולה על דעchnנו, איזה שהוא משלם, שיכל להרתיע אותם מבצע חכנית כזאת. מפני לנו אין סיבה לפה לרצוח אותו סצנרו שמענו אותו גם מפני משה וגט מפני דדו. בעיקר (וזה גם משה ציין), מפני שבמידה שהדבר כרוך באבדות, אלה אבדות לא לשם מטרת קבוצה, שאנו מחזיקים בה, ואיני רוצה להוציא הסברים.

השאלה היא אם מסחטן איזה משלם שנעשה, כדי להרתיע אותו.

אני חשב בק开玩笑: זה שאנו לא יכולים להשלים עם מלחתו, זה לפי דעתך מוקד-המודא האמחייה, אין מבחינה שבענו עם עצמנו וזה מבחינה מה שאנו אומרים לעצמנו, וזה אולי הדבר שם חייבות לדעתו אותו.

אני מאמין מה מהבעיה של איסוף מקורות שלנו. אבל אני לא חשב, שגם אנחנו אמרים לאmericאים בזרה רצינית, שאנו לא ~~אנו~~ נסתבר במלחת-התהה, בהכרח אנו חוטפים אותנו לשאלה - מה אנו מציעים מבחינה מודיעינית. אנו יכולים לומר לאmericאים, שיש לנו ידיעות

השר י. גליילו:

מדאיות על סכנה כזאת, וצדריך שיהיה ברור, שאנו לא מוכונים להשלים עם האסוקלה, עם הרטיפיציה של מלחמת-התחשה, אבל איןנו רוצחים בהתחווה כזאת, לגבי הפתרון המדיני - המוצא המדיני, אני חשב ש- שיש לנו עמדה טובה, והיא - שאנו מוכנים ללחוץ לשיחות-קרבה, להסדר חלקו. אם יתחייב בשיחות כלל, אז כמובן ש- בשעה ש- מוכנים להחמיר, שבקבות יציאת הסובייטים, הם יטענו, שחלק ניכר מהתנאים שלנו בעניין הסדר החלקי היו מבוססים על הנחה, שהסובייטים שם. אחרי שהסובייטים אינם שם, הם עלולים לחוץ בעניין זה, בעניין טווח הנסיגה והקשר בין הסדר החלקי וככלול.

אפשרות זו נשקפת לנו ממשילא. איני חשב שעל ידי זה שנגסה להפעיל את האמריקאים ביעוץ למצרים והתראה למצרים, שעלי-ידי-כך מכבים אותם אנו על עצמנו, אם מדינית או צבאית. איני חשב שאנו חזקים עכשו על חולשה. היה איזה שלב כזה, שהיה מקום לשיקול דעת כזה, כאשר עמדנו בעימות בין הטילים ובין הפנטומים וdagנו מאר, שלא ~~להיות~~ להחשף באיזה חدد של רפואי. זה לא מכב דומה.

מה אז יכולים לומר לנו; - האם אמריקאים להשלים עם מלחמת-התחשה?

רה"מ ג. מאיר: אנו רוצחים שהאמריקאים ידברו ע� הרוטיסטי? הם עכשו בחוץ איזה רומן, וכך - אם מגיעות אליהם יגיעו-כלאלה - מושב שיטמו לכך לבם. בנסיבות של חריגיל, אני מנסה להשיב על זה בחובב, היינו: הם במילא ידברו עם הרוטיסטי. לפי כל הסימנים שיש לנו, לקרה פג'иш-פסגה, הם ידברו עם הרוטיסטי.

השר י. גליילו: אני מדברת על עכשו. רה"מ ג. מאיר: שייאמר לרוטיסטי, ישראל לא חסכים עם רטיפיציה על מלחמת-התחשה, איני יודעת מודיע זה רע.

מר צ. זמיר: אינני חסיד של זה, כי בעצם מה סדאת רוזה? מה יקרה? - האם אמריקאים ידברו עם המצרים בעצמם ואז - מבחןת סדא, זה חלק ממה שהוא רצה. והוא יאמר להם: הנה, יש תזוזה; הוא יבוא אליהם בחביבה ויאמר להם, שחותר-מושׂבָּא וקפאון, זה המצב עתה ויש לו חביבה אליהם. (אל אמריקאים): ככלומר, אם להבין נכון מה שהוא רוזה - הוא לא הולך לפתרון צבאי, אלא רוזה להשתמש בזיה כאious.

רה"מ ג. מאיר: אתה נגד זה שנדבר עם האmericאים? מר צ. זמיר: לא. אבל לא לומר להם, שאנו מוכנים לסבול את מלחמת-התחשה, אבל לומר להם -- גולדה לא שאלה אם אנחנו צדיקים להציג -- השר י. גליילו: כאשר יצחק אמר, שעלינו לדאוג לכך, שם לא ידברו עם הוטיסטים - א' איני בטוחה -- רה"מ ג. מאיר: השיחה של יצחק היה עם שאל, אבל הוא נדרש לומר לו, שלא יסתכלו רוטיסטים?

אני בטחחה שזה צריך להיות כך. השר י. גליילו: הם ידאו יאמרו זאת לסובייטים. זאת עליינו להביא בחשבון. מר צ. זמיר: רה"מ שאלת אם לומר להם שילכו ויאמרו. זאת - לא. אלוף ד. אלעד: אם אתה מוכנה, אף רוזה לשם הנחויתין, מה אנחנו אומרים ביום ראשון, כי ~~ב~~ בינוים אני פוגע בדמוקרטיה (אני צדיקלכט לישיבה זאת).

השר י. גליילו: אני רוזה לומר לבני עניינה, אני חשב בקול-רטס: נראה לי שביום ראשון צריך לתאר את הערכת המצב. אני מציע להמנע מלגולל את הסצנרו על ארבעת האשדויות. רה"מ ג. מאיר: אבל עקרונות - כן.

השר י. גליילו: מיד: אז האפשרות שדדו האכבי עלייהן - אני חשב ש-זה מוקדם ומסוכן ויכול להוות גורם לא להחבר, שזה גם מיותר. בכל אופן, אינני חשב שהפרחי, מבחןת הובחנו הדמוקרטיה האמיתית. וצריך שיהיה ברור גם על-ידי הצגת הדבר על-ידי שר הביטחון והרמטכ"ל,

השר י. גלילי:

שאין לנו כוונה להשלים עם שיטת מלחמת-החששה.

רחל ג. מאיר: בכל אופן, אני חשבה שהממשלה מוכרכה לדעת שדבר כזה יכול לקרות.השר י. גלילי: בסדר.השר מ. דין: אמרנו להם זאת ביום ראשון שעברם.

אני לא הייתי בא עניין בזאת למשלה, ביום ראשון זה. אנחנו יכולים להרשות לנו להוכיח. ביום ראשון שעבר האזח כי לא לחכום שבוע ולהביא זאת למשלה. אמרנו זאת באופן כללי- אמנם במקורה "חטוב" ביותר, שיפתחו באש, אך הם מדברים על גמר הבנות עד סוף דצמבר, וזה לא יהיה. ואם לא יעשו זאת - זה יידחה.

הסורים אמרו להם שקר ושלג וכו', ואולי צריך לחכום לאפריל-מאי. אני לא רואה את הדחיפות ביום ראשון זה להביא למשלה את העין היזה, אחר מה שאמרנו להם ביום ראשון שעברם.

רחל ג. מאיר: אבל הם מחייבים עכשו לזרירא.השר מ. דין: אתה לא היה ביום ראשון שעברם?אלוף א. צעירא: לא.

רחל ג. מאיר: הובטח להם, שהוא יבוא ביום ראשון זה. העתונאים כותבים על אווירה של 1967 וכל אחד מדבר וזו בכל זאת ממשלה. אי-אפשר לגלו שתרומלה והממשלה מתעוררת בוקר אחד ואינה יודעת מה קוראה.

השר מ. דין: אז אני מציע לומר רק את החלק ה-על האויב.

רחל ג. מאיר: הם ישאלו שאלות, משמי קצתה השולחן. לא צריך לגלות פרטיים, אבל שהפרינציפ שיבח אוחנו הוא בזאת או אחר - נדמה לי שמכורחים לומר להם זאת.

השר מ. דין: זה כל כך לא אקטואלי עכשו. מזה שנגיד עכשו, עדין אין לנו רואים בזאת ~~שלא~~ ~~אקססואל~~ אבל אקססואל אקססואל אקססואל צורך באישור. וודאי שהיא צורך באישור אופרטיבי, אם זה יחמש. אםiali יבוא למסור את העין למשלה, אז אתה יכול לומר כללית לממרי, שלא נשחק זאת כדי שהם קובעים. אבל לא מושם שקסואל שאיני רוצה להניח על שולחן-ממשלה חכניות אופרטיביות, לא רק בಗל זה, אלא שאני חשב, שזה פשוט ~~אקססואל~~ מוקדם.

רחל ג. מאיר: טוב. בכל אופן, אולי זעירא צריך להיות בישיבת- הממשלה. והשאלה היא אם הרמטכ"ל צריך להיות גם כן. אני מחרת לי שכן (השר מ. דין: בהחלט). ונראה מה יקרה.

השר י. גלילי: בקשר להנחיות ליצחק:ר"א ד. אלעוז: בועדת ח"ב אני מספר מה שהיא עד עכשו (זו פגישה חדשה).רחל ג. מאיר: מה שצדוק הנציג - זה בכלל...

השר מ. דין: בישיבה הקודמת שאל אותו בגין הלווי: אם הטע המגדירים יפתחו באש, ותחודש המלחמה - האם יש לנו חכניות לעשות קווי-הפקת-אש חדש? ושהם יהיו יותר טובים למדינה ישראל, וכ"ז... אמרתי לו, שאם ת恢復 המלחמה בכל חזית-ירדן, סוריה, או מצרים - לzech"ל יש ג"ע - הרבה חכניות אופרטיביות ולא רק דנסטיביות ואך אחת מהן לא מונחה על-ידי מגמות פוליטיות, לא באה למשלה ולא קבלה ממילא הכוונה של הממשלה. הוא שאל לא פחות ולא יותר מאשר על קווים טובים למצב של שלום. אמרתי שאין הנחיות פוליטיות, אלא שיקולים צבאיים מתאימים לפחות להפוך להתקפה בכל החזיתות, מבחינה צבאית. ושוב דבר כזה לא בא למשלה.

ר"א ד. אלעוז: בועדת ח"ב יש שطب לנו נסחה, ואני אומר להם תמיד, שבענין זה אמליך למשלה, ולא לוועדה ח"ב. אני בזאת סגור לממרי, ולא אומר להם המלצה. וכן אני עולה על מוקשים שם.

היום אמסור על אירועים וקרבות שהיו. ב. כוונתי להעריך בקצרה את השפעה הפוליה שלנו נגד סוריה ולומר שלפי דעתך - לא הייתה זה השפעה הסלמית, אלא לא פוחתizia הרתעתית, ולומר שגם קדאים בעתונאים את הדיבורים, שיכולה להיגרם הפקחת-הHASH, ואני מיחסים לזה

.20.

סודי ביותר

המייעצות מדינית-צבאית.

ת"א. 1.12.72

ר"א ד.אלעזר:

סבירות נמוכה, אבל זו אפשרות ואנו מתחוננים לה, זה הכל.

ר"מ ג. מאיר: אני מציעה, בקו כלל, שיצחק יגיד בקווים כלליים מה שאנו יודעים, ויגיד להם איך אנו נחנגן – אם כך זה יהיה. יש לי גם כן כל-מינני דברים, וابتש אולי, קודם-כל, שתאמרו לו, עד כמה שהוא יכול ללחט ולומר מה שאנו יודעים, בלי לגלוות שום מקורות ושום דבר כזה. הדבר המסתכם: אם הם יכנסו באמת לעסק זה – איננו חושבים שנשתק אחים דוקא על פי ההוראות שלהם, שידע, ~~אקסא אקסא~~ וזו מוכראים לומר לו היומם, כי ביום ראשון הוא יוצא בחזרה לפאריס, ואם הוא רוצה להביא זאת לבעל-הבית שלו – אין לו כבר זמן רב לכך.

החותמי יעוץ נתתיימה